РІК 1924. Жовтень, Падолист, Грудень. Ч. IV.

ПЕРЕМИСЬКІ ЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТИ

Ч. 4515. Ювилейний рік 1925.

Подаємо Всч. Священству і всім вірним Нашої Епархії до відома радісну вістку, що св. Отець Папа Пій XI. Апостольським Письмом „Infinita Dei misericordia“ з дня 29. мая 1924 р. проголосив великий ювилей на 1925 рік. Цей ювилей розпічнеться в Римі в навечеріє Христового Різдва 1924 р. по нов. календарови, а скінчиться в навечеріє Різдва 1925 р. Ювилей це є час особлившої ласки Божої, час прощення, час радости. Вже в Старім Завіті приказав був Господь Мойсеєви, щоби священники оголошували народови 50-ий рік як рік загального прощення. В році ювилейнім давали свободу невільникам, дарували довги, звертали забрану батьківщину. Ювилейний рік в Новім Завіті це час, в котрім правдиві невольники виходять з гріховної неволі на волю дітей Божих, отримують назад ласку, яку втратили через гріх, даруються їм великі довги, це є кари за гріхи.

В давнійших часах християнства рідко коли оголошували Папи ювилейний рік. Пізнійше ввійшов звичай, що кождий 25-ий рік оголошувано як ювилейний, а тоді міліони вірних з побожністю і в щирім покаянню спішили до Риму, щоби там на гробах св. Апостолів Петра і Павла доступити відпущення гріхів і кар дочасних.

Такий саме ювилей припадає і тепер в р. 1925. Відпусту ювилейного в слідуючім році можна буде доступити лишень в Римі. Під якими услівями і в котрім часі будуть могли вірні

доступити ювилейного відпусту і поза Римом у своїх парохіях, Св. Отець проголосить пізнійше. Щиро проте запрошує Св. Отець всіх вірних, щоби прибули до Риму в ціли отримання ласк з нагоди цего ювілею. Нехай отже кождий, хто лишень може, спішить до Риму. „З поміж усіх міст, — каже бл. п. Папа Лев XIII. — одно лишень місто Рим вибрав Спаситель до цілей знеслійших і висших, як звичайно людські і посвятив його для Себе. Ту назначив Він осідок Свого царства, і то не без довгого і таємничого приготовання; зарядив, щоби ту стояв по всі часи престол Його Намістника; хотів, щоби ту зберігалося світло Божої науки свято і ненарушимо, і звідси якби з огнища та найблагороднійшого жерела розливалося широко по всіх краях і то так, що хто відступив би від віри Риму, цей відлучивбися від самого Христа. А підносять святість цего міста старинні релігійні памятники, особливша велич церков, гроби верховних Апостолів, катакомби неустрашимих мучеників. Хто зуміє добре почути голос цих всіх памяток, цей певно зрозуміє, що Рим не чуже йому місто а своє, і при Божій помочи верне з відси ліпшим, як прибув“! (Енцикліка Льва XIII. з р. 1899 о загальнім ювилею. „Properate ad exitum“).

Давби Бог, щоби мимо непригожих обставин, в яких находимося, як найбільше число священників і наших вірних могло відвідати в будучім році гроби Св. Верховних Апостолів!

На час римського ювилею завішує Святійщий Отець Апостольською Конституцією: „Ex quo primum“ з дня 5. липня 1924. велику частину відпустів повних і частних за живих з тим, що можна їх жертвувати за усопших, хотяйби перед тим не було вільно примінювати їх усопшим. — Однак завішенню не підпадають слідуючі відпусти установлені для живих: 1) відпуст позискуваний в годині смерти (indulgentiae lucrandae in articulo mortis); 2) відпуст за відмовленнє на голос дзвона Ангел Господень; 3) відпуст за відвідини церкви в часі 40-годинної адорації Найсв. Тайн; 4) відпуст за супроводженнє Пресв. Евхаристії зі свічкою до хорого; 5) відпуст за побожні відвідини каплиці Portiuncula коло Асижу; 6) відпуст, що його уділяють кардинали, папські нунції, архієпископи і епископи підчас Архієрейських богослужень.

Тою самою конституцією завішує Святійший Отець поза Римом на час ювилейного року всякі власти кому небудь дані: абсолюції резерватів Апостольського Престола, звільнювання від церковних кар, розрішення від обітів, заміни обітів на инші

диспензи від неправнльностей і перепон (ab irregularitatibus et impedimentis), о скілько мають бути виконувані поза Римом. Виїмки під тим зглядом становлять:

1) всі власти уділені кодексом канонічного права, з виїмком тих повновластей, які вправді кодекс затвердив (кан. 4. і 613), але походять з привилеїв;

2) всі власти уділені Апостольським Престолом pro foro externo Нунціям, Інтернунціям, Апостольським Делеґатам, а також Ординаріям і Наставникам монаших Чинів зглядом своїх підчинених;

3) Остають в силі уповажнення, що їх pro foro interno уділила св. Пенітенціярія Ордннаріям або сповідникам, о скілько їх ужиття є потрібне для католика, котрий в хвили сповіди не може удатися до Риму, о чім розсуджує Ординарій або сповідник.

Конституцією „Si unquam alias“ з дня 15. липня 1924 уділяє св. Отець надзвичайні широкі властн на ювилейний рік всім сповідникам в Римі.

В 3-ій конституції „Apostolico muneri“ з дня 30. липня 1924 р. дає св. Отець право користати з ювилейного відпусту і поза Римом монахиням і иньшим постійно перешкодженим. На основі цеї конституції могуть доступити ювилейного відпусту:

1) всі монахині о торжественних обітах, що жиють по монастирях, в котрих обовязує стисла клявзура; рівнож кандидатки і новички тих згромаджень; так само і всі иньші особи, що через більшу частину року перебувають по тих монастирях в ціли образовання, або з якоїсь иньшої слушної причини; в кінци всі прочі особи, мешкаючі в монастирі, котрі яко слуги або для збирання датків виходять поза монастирські мури;

2) всі законні Сестри з поєдинчими обітами згромаджень апробованих Папою згл. Епископом, хотяй не звязані строгою клявзурою, також їх кандидатки, новички, і всі особи, що з ними спільно жиють і мають в згромадженню domicilium або quasi domicilium.

3) Всі жінки, що провадять побожне, спільне життя без ніяких обітів, однак стало або тимчасово титулом проби в згромадженню затвердженім через церковну власть; рівнож їх кандидатки, новички, вихованки, як також особи, що мають сталий побут в згромадженню;

4) всі жінки, що належать до зкромаджень III. Чина і за дозволом духовної власти провадять спільне життя; рівнож всі особи, що мають більше сталий побут разом з ними;

5) дівчата в захистах і жінки в домах притулку, хотяйби не були під проводом монахинь і законних Сестер;

6) Ці пустинники, що ведуть самітне життя в безнастанній клявзурі, віддані контемпляції, о скілько належать до закону трапістів, камедулів або картузів;

7) католики обох полів, які находяться в неволі або у вязниці і в домах поправи; також священники і монахи передержувані в монаших або инших домах поправи;

8) Християни обох полів, котрі в наслідок недуги, чи тілесної немочи не можуть в ювилейному році удатися до Риму; також заняті в шпиталях доброохотно або за заплатою;

9) зарібники працюючі на щоденне своє удержання, які не можуть на так довгий час перервати своєї праці;

10) в кінци старці понад 70 літ життя.

Для осягнення ювилейного відпусту мають ті всі відправити св. сповідь, приняти св. Причастіє, помолитися в наміренню св. Вітця, о мир між народами і поширеннє катол. Церкви, а замість відвідання римських церков, нехай сповнять такі добрі діла, які з узглядненням їх обставин означить дієцезальний Епископ чи сам, чи через дієцезальних сповідників. При виповнюванню згаданих условин могуть они доступити єще і другого ювилейного відпусту протягом Святого Року.

В разі небезпечної слабости вистарчить зачати вконування добрих діл, які Епископ згл. сповідник означив замість відвідин римських базилік.

Всі згадані особи можуть вибрати собі котрогонебудь сповідника апробованого місцевим Епископом.

Всім тим сповідникам уділюється повновласть при слуханню сповідей згаданих осіб в ціли позискання ювилейного відпусту розрішати при наложенню спасенної покути від всіх цензур і гріхів задержаних Папі з виїмком екскомуніки затягненої через гріх єреси формальної і зовнішної, і цензур задержаних Папі в найспеціяльнійший спосіб. Сю власть можуть виконувати сповідники лишень в Тайні покаяння і то по наложенню на каючогося спасенних покут і вимог вказаних правом канонічним і здоровою моральною наукою. З цего уповажнення могуть вони користати лишень при тій сповіди, яку каючийся відбуває в ціли позискання ювилейного відпусту.

Сповідникови, якого вибрала собі монахиня, уділяєся власть розрішати від всіх приватних обітів, зроблених нею по зложенню

законних обітів, хотяйби ті не противилися монашим правилам. Ці сповідники одержують власть заміни способом диспензи (це є навіть найменше діло) всіх приватних обітів, якими звязали себе Сестри в Згромадженнях з поєдинчими обітами, жінки, що належать до III. Чина а також инші дівчата і жінки мешкаючі в спільних домах, з виїмком обітів застережених Апостольському Престолові; при заміні обітів можуть звільняти від захования навіть заприсяжених обітів.

Подаючи це до відома Всч. Духовенства уділяємо на час ювилею Всч. ОО. Сповідникам власть розрішати від гріхів Нам задержаних, а рівночасно поручаємо в догіднім часі пояснити це вірним.

Дано в Перемищлі дня 14. жовтня 1924.

† ЙОСАФАТ Епп.

Ч. 4514. Торжество св. Священномученика Йосафата в місяці листопаді 1924.

Для звеличення памяти св. Священномученика Йосафата з нагоди тристалітного ювилею Його мученичої смерти, як також для позискання відпустів уділених св. Отцем (гл. Еп. Відом. ч. II. в додатку і ч. III. ст. 50 з р. 1924) поручаємо слідуюче:

Торжество в сім році переноситься на неділю 23. падолиста. Перед сим торжеством має відправитися де се можливе, богослуження вечером кождого дня через девять днів с. є. почавши від дня 14. листопада включно. Де є неможливо відправити девятницю, там належить відправити бодай тридневницю. Підчас цего богослуження належить відспівати молебен до св. Йосафата з виставленнєм Найсв. Тайн — єсли збереся достаточне число вірних — і зі суплікацією. Відтак належить виголосити коротку проповідь беручи за тему Енцикліку св. Отця о св. Йосафаті, спільний лист пастирський українських Епископів в честь св. Йосафата, або життя св. Йосафата і Його чесноти. Ціль тих наук має зміряти до обнародовлення культу св. Йосафата, о Його ідеї і о утвердженню в вірі католицькій.

В сам день торжества ц. є. 23-го листопада належить відправити торжественну Службу Божу з виставленнєм Найсв. Тайн. В науці, яку належить виголосити в часі цеї Служби Божої по Євангелію належить в особливший спосіб положити натиск на обовязок непохитного привязання до св. католицької Церкви.

При кінци Служби Божої по молитві заамвонній належить

відспівати „Тебе Бога хвалим“ і уділити благословення Найсв. Тайнами. Вірних належить заохотити до як найчисленнійшої участи, до приняття св. Тайн і до позискання відпустів так частних як і повного.

Катехитам шкіл середних і народних поручаємо, щоби заохотили молодіж шкільну до участи в богослуженнях, до приняття св. Тайн і до позискання відпустів.

При тім пригадуємо Всеч. Духовенству „Інструкцію для ОО Душпастирів з нагоди ювілею св. Свщмуч. Йосафата розіслану разом з Ч. IV. „Епарх. Відомостий“ мин. року, і поручаємо по єї вказівкам поступати.

Еписк. Ординаріят.

Ч. 546/Орд. В справі уділювання повного відпусту з нагоди місій і відпустів наданих на благословлені крестики, медалики і т. п.

Отсим повідомляємо, що св. Отець Папа Пій XI найвисшою постановою св. Конґреґації для Східної Церкви з дня 22. серпня 1922 уділяє Апостольське Благословеннє з повним відпустом — що його можна примінити способом заступництва і душам остаючим в чистилищи — для всіх і поодиноких вірних християн обох полів, що вислухають більшу часть наук в часі духовних вправ або св. місій, які будемо подавати або Ми або Нами відпоручені доброї слави місіонарі в границях Нашої Епархії — і будуть присутні при благословенню Хрестом, яке висше згадані уділять при кінци послідної проповіди, як що в правдивім розкаянню висповідаються, запричащаються і побожно відвідають церков, в котрій будуть відбуватися згадані проповіди і там через якийсь час побожно помоляться до Бога о розширеннє св. Віри і в наміренню св. Вітця.

Рівнож повідомляємо, що маємо власть відпоручати священників уповажнених до слухання св. сповіди до благословення (поза Римом) вервиць, хрестиків, малих статуй і медаликів і до привязування до них відпустів наданих св. Отцем і до примінювання до вервиць відпустів св. Бриґітти.

ЗАМІТКА. Щоби осягнути папські відпусти наділені предметам вимагаєся 1) щоби вірні оден з тих предметів носили при собі; 2) єсли це не дієсь, належить його переховувати в комнаті на певнім виднім місци і відмовляти перед ним дотичні молитви, 3) Виключені є від папських відпустів мальовані і друковані образи, а таксамо хрестики, малі статуї і медалики з цини, олови і иньшого крухого матеріялу. 4) Сі предмети мають представляти особи святих, які є в звичайний спосіб канонізовані або находяться в апробованих

мартирольоґіях. Відпусти папські, якими наділювані є хрестики, хрестики з розпяттям, вервиці (коронки, розарі) малі статуї і медалики, є слідуючі:

1.) Повний відпуст в празники Господні, Богородичні і святих, як: Різдво Христове, Св. трох Царів (у нас Богоявленнє), Воскресеннє, Вознесеннє, Пятьдесятниця (Зелені Свята), день Пресв. Тройці, Боже Тіло, Стрітеннє, Благовіщеннє, Успеннє Матери Божої, Різдво Пр. Діви Марії, Непорочне Зачаттє, відтак в дни св. Йоана Хрестителя, св. Йосифа, св. Петра і Павла, Андрея, Якова, Йоана, Томи, Филипа і Якова, Вартоломея, Матея, Сімона, Юди Тадея, Матія, всіх Святих: — для тих всіх осіб, котрі принайменьше раз на тиждень відмовляють вервицю будьто цілу, будьто трету часть, або сім псальмів, або мають звичай поучувати в вірі християньскій, або відвідувати плінних або хорих по шпиталях, або спомагати убогих, вислухати Службу Божу, або єї відправити, (читану), єсли суть самі священниками. Услівя: Сповідь і св. Причастіє в повисших днях, як також побожна молитва о викоріненнє ложних наук і шизм, о поширеннє католицької віри, о мир і згоду між християнськими пануючими і за всі иньші потреби Церкви.

2) 7 літ і 7 чотиридесятниць в кождім иньшім святі Господнім і Богородичнім, єсли в тих днях висше сказані молитви чи побожні вчинки виконуєся бодай з сокрушенним серцем. — 5 літ і 5 чотиродесятниць під тими самими услівями в кожду неділю і кожде иньше свято. — 100 днів таксамо в кождий иньший день року.

3) 100 днів кождого разу для тих, котрі мають в звичаю бодай раз на тиждень відмовляти вервицю, або 7 псальмів покаянних, або акафист.

4) Повний відпуст в годині смерти, єслися побожно поручає свою душу Господу Богу і (після поучення Папи Венедикта XIV. в Конституції „Pia Mater“ з 5/4 1747) єсться готовим приняти смерть з руки Божої. Услівя: Сповідь і св. Причастіє, а єсли се не можеся стати, принайменше візваннє з скрухою імени Ісуса в серци, єсли не можна устами.

5) 50 днів кождого року, єсли для приготованняся до відправлення Служби Божої, або до св. Причастія, або до часослова єрейського, відмовиться якусь довільну молитву.

6) 200 днів кождого разу, єлися відвідає плінних або хорих в шпитали і несеся їм поміч, або уділяєся в церкві науку християньску, або учиться науки християньскої в дома свої діти, кревних і прислугу домашну.

7) 100 днів, єсли на голос дзвона рано, або в полудне, або вечером говориться „Ангел Господень“, або єслися не вміє, то 1 Отче наш і 1 Богородице Діво, або рівнож при голосі дзвона за усопших при першій вечірній годині говориться Псальм „Ѝзъ глꙋбины̑ возва́хъ“: а єслися не вміє, то 1 Отче наш і 1 Богородице Діво.

8) 100 днів, єсли в пятницю з набожностію подумаєся о страстях і смерти Ісуса Христа і змовиться 3 Отче наш і 3 Богородице Діво.

9) 100 днів, єслися робить іспит совісти, збуджуєся жаль з постановленнєм поправи і змовиться 3 Отче наш і 3 Богородице Діво в честь Пресв. Тройці, або 5 Отче наш і 5 Богородице Діво в честь пять ран.

10) 50 днів, єслися молить за умираючих вірних бодай Отче наш і Богородице Діво.

Всі тут висше вичислені відпусти можуть вірні узискати для себе, або жертвувати за нещасні душі в чистилищи, винявши відпуст в годині смерти.

Св. Отець виразно зазначив, що всі відпусти уділені від його попередників за сповненнє декотрих з повисше вичислених побожнх вчинків, сими відпустами не зносить. Противно, всі вони остають в своїй силі. Се має таке значіннє, що єсли якась молитва, чи вчинок має до себе привязаний якийсь иньший відпуст, то сей відпуст не зноситься сими папськими відпустами. Можна отже за той сам побожний вчинок чи молитву узискати і папські відпусти і иньші наділені, єсли тільки приписані услівя сповниться.

Дальше зарядив св. Отець, що предмети наділені відпустами не можуть переходити на другі особи від тих осіб, для котрих суть призначені; відтак єсли предмет наділений відпустами загубиться, або знищиться, не можна довільно заступити новим, мимо всяких привилеїв і призволень; дальше, що не можна сих предметів пожичати в ціли доступлення відпустів через другі особи; вкінци, що таких предметів наділених папськими відпустами не можна продавати. У всіх случаях противних сему зарядженню відпусти устають.

Кромі сего св. Отець потвердив декрет Папи Венедикта XIV. з 19/8 1752, силою котрого не стають упривилеюваними ані олтарі, на котріби були поставлені сі предмети відпустами папськими наділені, ані Служби Божі, котрі править священник, котрий при собі носить сі предмети.

Надто заборонює св. Отець священникови уділяти повний відпуст умираючим через хрестик наділений папськими відпустами, хибаби хто мав письменну особенну повновласть, бо на такі случаї запобіжено вже єсть через Конституцію „Pia Mater“ Папи Венедикта XIV. [1]).

Ч. 2138. — В справі іменовання Ординаріятських Відпоручників до Рад шкільних повітових.

Повідомляєся всіх ОО. поставлених тутешним роспорядком з дня 20/3 1924 Ч. 1051. Ординаріятськими відпоручниками до Рад шкільних повітових, що їх місія має тревати через цілий трилітний період, що зачався дня 1. липня 1924. —

---

[1]) Впрочім вірний і без священника може осягнуги повний відпуст в годині смерти, єсли тілько посідає хрест, вервицю або медалик наділений папськими відпустами і єсли в тім часі приписані акти сповнить, як о тім висше сказано. При тім не потребує дотичний предмет навіть тримати в руках, але вистарчить сей предмет наділенний папськими відпустами мати в комнаті перед очима (висячий на стіні) і перед ним дотичні акти сповнити.

Ч. 4661. В справі надсилання копій метрикальних до Епископської Консисторії.

Пригадується Всеч. Духовенству обовязок надсилання копій метрикальних до Епископської Консисторії. Для упорядковання цего ділу Консисторської реґістратури заряджуєся: Всі самостійні душпастирі (парохи, сам. сотрудники, завідателі, упр. сотрудники) мають до 1. липня 1925 р. вирівнати всі залеглости що до копій метрикальних від р. 1914.

У всі табелі кваліфікацийні має бути вставлена і виповнювана рубрика що до сповнення цего обовязку.

Еписк. Консисторія.

Ч. 4513. — Вирівнаннє залеглостий в канцелярії Еписк. Консисторії.

Поручаєся всім Урядам парохіяльним і сам. душпастирям надіслати негайно залеглу пренумерату за Епарх. Відомости і за Шематизм на р. 1924 (4 зол. + 5 зол.).

Рівнож поручаєся вирівнати всі прочі залягаючі такси канцелярийні. На будуче канцелярія Еписк. Консисторії не буде висилати полагоджених справ, доки відносні такси не будуть уплачені.

Ч. 4662. — Такси подружі і канцелярийні.

Подаєся до відома Всч. Духовенства, що від дня 1. падолиста 1924 р. обовязують слідуючі такси подружі і канцелярийні: I. ст. посвоячення і II. споріднення 20 зол,; III. ст. споріднення або посвоячення 8 зл., IV. ст. споріднення або посвоячення 2 зл., impedimentum criminis neutro mach. 20 зол., нелітність 20 зол., звільненє від одної оповіди 2 зол., — від освяченого часу 5 зол., грамота на пароха 10 зол., на завідателя 5 зол., на сотрудника 3 зол., грамота відпустительна з дієцезії (означиться в кождім поодинокім случаю) найменше 50 зол., грамота на благословлення церков, олтарів, дзвонів, кладовищ — 7 зол., грамота похвальна 5 зол., на відзнаки 10 зол.; Антимінс 12 зол., видача копій метрикальних 4 зл., іспита конкурсові: Парохи 10 зол., завідателі 6 зол., сотрудники 4 зол., грамота на сталого катехита шкіл середних 20 зол., шкіл виділових і народних 10 зол., тимчасового 5 зл., таксу на звільнення від іспиту конкурсового означиться в кождім поодинокім случаю; поданнє на парохію 2 зол.

Епископська Консисторія.

Ч. 4660. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 20. грудня 1924. виставляються на конкурс слідуючі опорожнені парохії.

Деканат *Балигородський*: 1. Горянка, 1 Рябе,
„ *Бірчанський*: Грозьова.
„ *Буківський*: Пулави.
„ *Варяжський*: Хоробрів.
„ *Горлицький*: 1) Виссова, 2) Гладишів, 3) Долини, 4) Климківка, 5) Крива, 6) Ліщини, 7) Мацина велика, 8) Новиця, 9) Рихвальд, 10) Смерековець.
„ *Дуклянський*: 1) Воля цеклинська, 2) Гирова, 3) Мисцова, 4) Радоцина, 5) Ростайне, 6) Чорне.
„ *Жукотинський*: Галівка,
„ *Комарнянський*: Поріче ґрунт.
„ *Короснянський*: 1) Бонарівка, 2) Чорноріки.
„ *Лупківський*: 1) Воля мігова, 2) Явірник.
„ *Лучанський*: Сілець.
„ *Любачівський*: Милків.
„ *Лютовиський*: Береги гірні, 2) Хміль.
„ *Мушинський*: 1) Войкова, 2) Лелюхів, 3) Матієва, 4) Поворозник, 5) Ростока велика 6) Явірник.
„ *Немирівський*: Немирів.
„ *Нижанківський*: Германовичі.
„ *Підбужський*: Свидник.
„ *Порохницький*: Крамарівка.
„ *Равський*: Белзець.
„ *Риманівський*: 1) Синява, 2) Ясель.
„ *Рудецький*: Михалевичі.
„ *Сінявський*: Майдан.
„ *Старосамбірський*: 1) Лінина мала, 2) Лопушанка хомина.
„ *Тіснянський*: 1) Криве ad Тісна, 2) Лопінка, 3) Терка, 4) Яворець.
„ *Турчанський*: 1) Дзвиняч горішний, 2) Лосинець.
„ *Устрицький*: Гошів.
„ *Чесанівський*: 1) Крупець, 2) Плазів.
„ *Яворівський*: Порудно.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва з конкурсового іспиту,

як і ті, котрі вплинули по дни 20 грудня 1924 будуть уважані яко безпредметові.

Примічаєся, що всі Всч. ОО. що одержать презенту на таку парохію, що крім матерної церкви має ще одну або більше дочерних, будуть обовязані в кождім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріяту згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з ґрунтами.

При тім Еписк. Ординаріят повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о приняття в спис на висше згадані парохії, що доходи з парохіяльних нафтових теренів, які вже істнують, зглядно які в будучности будуть в висше вичислених парохіях, Еписк. Ординаріят застерігає отсим на ціли епархіяльні. Перед інституцією на отриману парохію, кождий з Всеч. Отців підпише відповідну деклярацію.

Ч. 4719. — В справі маєткового податку.

Повідомляєся Всеч. Духовенство, що Еписк. Консисторія під днем 22. вересня 1924. Ч. 3711 віднеслася до Палати Скарбової і Воєвідства у Львові, щоби зарядили здержаннє примусових кроків що до оплати перших двох рат маєткового податку від парохіяльних ґрунтів, доки не наступить дефінітивний вимір цілого податку маєткового і не настане можність предприняти продаж на ту ціль части ерекціонального поля.

Скоро буде вирішений цілий податок маєтковий від парохіяльного майна, належить внести ту прошеннє о дозвіл на продаж поля при долученю виміру.

Ч. 4720. — Поручаєся Всч. Духовенству і вірним календар „Місіонара“ на р. 1925.

ХРОНІКА.

Іменовання:

Ч. 677/Орд. Всв. о. Др. Решетило Роман, професор духовного семинара Радником і Референтом Еп. Консисторії. — Ч. 677/Орд. Всв. о. Др. Трохимчук Михайло, професор духовного семинара Радником Еп. Консисторії. — Ч. 4401. о. Олексин Василь, парох в Старій соли — Деканом Старосільським на місце увільненого на власне прошенє дотеперішнього декана о. Шемердяка Івана. — Ч. 3847. о. Калинич Омелян, сам. сотр. в Го-

ловецьку гор. — Ординаріятським шкільн. Комісарем до шкіл деканата Жукотинського. — Ч. 3565. о. Малярчик Алексій, парох в Ванівці — Ординаріятським відпоручником до Ради шкіль. пов. в Стрижові.

Канонічну інституцію одержали:

Ч. 3493. о. Наклович Ромуальд — Довгомостиска. Ч. 3683. о. Трешневський Омелян — Горуцько. Ч. 4283. о. Городиський Дмитро — Губичі. Ч. 4270. о. Дмитраш Іван — Малковичі. Ч. 4288. Метик Юрій — Артасів. Ч. 4568. о. Кондро Стефан — Синявка.

Завідательства одержали:

Ч. 3451. о. Пащак Михайло — Потік. Ч. 3452. о. Добрянський Стефан — Климківка. Ч. 3452. о. Добрянський Стефан доїздж. в Долинах. — Ч. 2204. о. Величко Михайло — Поляни дек. Дуклянського. Ч. 3297. о. Шалаш Стефан — Мисцова. Ч. 3530. о. Шкільник Іван — Дорожів. Ч. 3692. о. Кміцикевич Теофіль — Поляни суровичні. Ч. 3725. о. Левицкий Адріян — Гошів. Ч. 3725. о. Татомир Юліян доїздж. в Ваневичах. Ч. 4283. о. Бахівський Дмитро — Сілець. Ч. 4270. о. Боровець Володимир — Барич.

Сотрудництва одержали:

Ч. 3450. о. Ванкович Михайло — самост. Головсько. Ч. 3384. о. Білевич Теодор — Гребенці ad Куликів. Ч. 3683. о. Дутко Петро — Горуцько. Ч. 3729. о. Федеркевич Гнат — упр. Вязівниця. Ч. 3649. о. Рабій Володимир — Вовче горішне. Ч. 3944. о. Калинич Теофіль II-ий сповідник катедральний.

Померли:

о. Полянський Володимир парох в Трепчі 5/7 1924.
о. Іван Мудрий парох в Бонарівці 9/8 1924.
о. Попель Михайло парох в Гошові 17/8 1924.
о. Дуркот Теодор парох в Корчеві 8|10 1924.
Душі їх поручаються молитвам Всеч. Клира.

З гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 30. жовтня 1924.

о. Николай Грицеляк
Канцлер.

† ЙОСАФАТ
ЕПИСКОП

Накладом гр. кат. Еп. Консисторії в Перемишлі.
Друкарня гр. кат. Капітули в Перемишлі.